

Слова Жыцця на люты 2013

«Мы ведаем, што перайшлі ад смерці да жыцця, таму што любім братоў» (1 Ян 3, 14)

Святы Ян піша да заснаваных ім самім хрысціянскіх супольнасцяў у момант перажывання імі вялікіх цяжкасцяў. Сталі з'яўляцца ерасі і ілжывыя вучэнні аб веры і маральнасці, апроч таго хрысціянам даводзілася жыць у суровых умовах язычніцкага асяроддзя, варожага духу Евангелля.

Каб дапамагчы ім, апостал паказвае эфектыўны сродак, які ўключае ў сябе ўсе заповедзі: любіць братоў, жыць па заповедзі любові, якую яны атрымалі на самым пачатку.

Хто будзе паступаць такім чынам, спазнае, чым ёсць «жыццё», гэта значыць, што ён будзе шторааз глыбей уваходзіць у еднасць з Богам і зведае, што Бог ёсць Любоў. І, адчуўшы гэта, умацуецца ў сваёй веры і будзе ў стане супрацьстаяць любому нападу, асабліва падчас выпрабаванняў.

«Мы ведаем, што перайшлі ад смерці да жыцця, таму што любім братоў»

«Мы ведаем...» Апостал спасылаецца на веды, што прыходзяць з вопытам. Ён нібы кажа, што мы гэта пацвердзілі, адчулі, дакрануўшыся. Гэта тая выснова, якую хрысціяне, якім прапаведвалася Евангелле, зрабілі на самым пачатку свайго навяртання: калі ты рэалізуеш Божыя заповедзі, асабліва заповедзь любові да брата, то тым самым ты ўваходзіш у жыццё самога Бога.

Але ці сучасныя хрысціяне ведаюць гэтае дасведчанне? Яны ведаюць, несумненна, што заповедзі Пана карысныя для жыцця. Езус раз за разам з націскам узгадвае, што недастаткова толькі слухаць, але трэба жыць словамі Бога (пар. Мц 5, 19; 7, 21-26).

Для большасці з нас, аднак, па несвядомасці альбо праз чыста тэарэтычныя веды, пазбаўленыя вопыту, застаецца зусім незразумелым той вялікі аспект хрысціянскага жыцця, які апостал паказвае тут: калі мы жывём па заповедзі любові, то Бог бярэ нас у сваю ўласнасць, і бяспрэчнаю прыкметаю гэтага з'яўляюцца жыццё, супакой, радасць, якія Ён дазваляе нам спазнаць ужо тут, на гэтай зямлі. Тады ўсё раз'ясняецца, усё становіцца гарманічным. І ўжо няма больш падзелу паміж верай і жыццём. Вера становіцца сілай, якая прасяквае і яднае з сабою ўсе нашыя дзеянні.

«Мы ведаем, што перайшлі ад смерці да жыцця, таму што любім братоў»

Гэтае Слова Жыцця кажа нам, што любоў да бліжняга з'яўляецца каралеўскім шляхам, які вядзе нас да Бога. Калі мы Ягоныя дзеці, то для Яго найбольш важным з'яўляецца нішто іншае, як наша любоў да брата. Мы не можам зрабіць для Яго большай радасці, чым тая, якую мы прыносім Яму, калі любім нашых братоў.

Братэрская любоў — апроч таго, што прыводзіць нас да еднасці з Богам — з'яўляецца яшчэ невычэрпнай крыніцай унутранага святла, крыніцай жыцця, духоўных плёнаў, няспыннага адраджэння. Яна захоўвае хрысціянскі народ ад разлажэння, акасцянення, застою, адным словам, дазваляе «перайсці са смерці ў жыццё». Таму, калі

любаві не хапае, усё вяне і памірае. І тады мы бачым з'явы, так шырока распаўсюджаныя ў свеце, у якім мы жывем: адсутнасць энтузіязму і ідэалаў, абывакавасць, смутак, жаданне ўцячы, страту каштоўнасцяў, і гэтак далей ...

«Мы ведаем, што перайшлі ад смерці да жыцця, таму што любім братоў»

Браты, пра якіх тут кажа апостал, — гэта ў першую чаргу члены супольнасці, да якой мы належым. Калі сапраўды мы павінны любіць усіх людзей, то, напэўна, наша любоў павінна пачынацца з тых, хто жыве побач з намі кожны дзень, а потым ужо распаўсюджвацца на ўсё чалавецтва. Таму мы павінны думаць у першую чаргу пра сваіх родных, з кім жывём, пра калег з працы, пра нашых парафіянаў, членаў суполак ці законаў, да якіх мы належым. Любоў да брата не будзе сапраўднай і ўпарадкаванай, калі яна не будзе пачынацца з іх. Усюды, дзе мы знаходзімся, мы пакліканы будаваць сям'ю дзяцей Божых.

«Мы ведаем, што перайшлі ад смерці да жыцця, таму што любім братоў»

Гэтае Слова Жыцця адкрывае перад намі вялікія перспектывы. Яно кідае нас у Божую прыгоду хрысціянскай любові, поўную нечаканых вынікаў. Яно перш за ўсё нагадвае нам, што любоў да бліжняга з'яўляецца тым адказам, які мы павінны даваць свету, у якім пануюць змаганне, права сілы, падман, дзе цынізм становіцца прынцыпам дзеяння і дзе часта здаецца, што ўсё спаралізавана матэрыялізмам і эгаізмам. Гэтая любоў з'яўляецца лекам, які можа вылечыць свет. Калі мы жывём па заповедзі любові, то не толькі нашае жыццё набывае сілы, але і ўсё вакол нас узбагачаецца — яна пашыраецца і разліваецца, нібы хваля Богага агню, якая разыходзіцца і распраменьваецца, пранікаючы сацыяльныя тканкі, растопліваючы лёд паміж чалавекам і чалавекам, паміж групай і групай, і паступова праймае ўсё грамадства.

Так што вырашайце! Братоў, якіх трэба любіць у імя Езуса, мае кожны. Маём іх заўсёды. Давайце будзем вернымі гэтай любові, давайце дапамагаць іншым быць вернымі ёй! Спознаем у глыбіні душы, што азначае з'яднацца з Богам. Вера адродзіцца, сумнівы знікнуць, мы болей не будзем ведаць, што такое нуда. Жыццё станеца поўным, багатым.

К'яра Любіч
апублікавана: «Città Nuova», 1985/8, s.10